

Titel: Tredie Underafdeling.

Citation: "Tredie Underafdeling.", i *1880/1881: Lovforslag*. Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/text/jura-texts-r08-shoot-chptrd1e8990.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: 1880/1881: Lovforslag

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

Tredie Underafdeling.

Om Bevis ved Dokumenter.

§ 240.

Dokumenter, som ere i Partens Besiddelse, eller som han uden Rettens medvirkning kan forskaffe sig, maa i Reglen forelægges Retten i det til den mundtlige Forhandlings Begyndelse bestemte Møde, efterat de forud have været meddelte Modparten enten i Overensstemmelse med Reglerne i §§ 159 og 162 eller, hvis ^dette ikke har kunnet ske, senest 3 Dage forud. Dog kunne de forelægges senere under Sagen eller uden foregaaende meddelelse til Modparten, naar dette i Henhold til Grundlovsbestemmelserne i § 168 tillades af Retten.

-, ; ,

§ 241.

Beraaber en Part sig paa Dokumenter, der ere i Modpartens værgelse eller under hans Raadighed, kan han opfordre denne til under Bevisforhandlingen at fremlægge dem for Retten senest 3 Dages forudgaaende meddelelse til Parten selv. Opfordringen maa ledsages af en Angivelse af de Kjenosgjerninger, som ved Dokumentet skulle bevises. Ubehojvet Værgelse ved at fremkomme med Originaldokumentet eller bekræftet Gjenpart, hvor dette er tilstrækkeligt, kan Retten i saa Kald Tillægge Virkning i Overensstemmelse med Grundsætningerne i § 97. Det Samme gjælder ogsaa, naar Vedkommende for at hindre Dokumentets Fremlæggelse har sdelagt det eller uden Nødvendighed givet det fra sig.

Paataar vedkommende Part, at der i Dokumentet tillige indeholdes Oplysninger, som ere denne Sag uvedkommende, og som han ikke snarere bekjendtgjorte, bestemmer Retten, paa hvilken Maade Dokumentet skal fremlægges.

Nægtter vedkommende Part at være i Besiddelse af det angivne Dokument, paahviler det den, som fordrer dets Fremlæggelse, at bevise hans Besiddelse deraf.

De i denne Paragraf omhandlede Opfordringer til at fremlægge Dokumenter skulle i Reglen fremsættes i det i § 180 omhandlede Retsmøde, i hvilket Forhandling finder Sted og fornøden Kjendelse afsiges.

1

§ 242.

Tredjemand er pligtig til at opfordre til at fremkomme med Dokumenter, naar ved"

kommende Part enten er medejer af dem eller løvrigt paa Grund af Retsforholdets Bestaaelse har en af Processen uafhængig Ret til at benytte dem som Bevis for sine Rettigheder. Men selv hvor dette ikke er Tilfældet, skal Tredjemand være pligtig at bidrage til Sagens Oplysning ved at give Retten og Parterne Adgang til Benyttelse eller Besigtelse af Dokumenter, der ere hans Raadighed undergivne, men dog kun, forsaavidt Dokumenternes Fremførelse ikke vilde kunne skade ham selv eller paadrage ham Udgifter eller

betydelig Ulej- lighed.

§ 243.

Den Part, der vil benytte et under Trediemands Raadighed værende Dokument som Bevis har i Reglen i det i § 180 omtalte Retsmode at fremsætte Begjæring om, at det maa paalægges Trediemand paa Partens egen Bekostning under Bevisforhandlingen at frem- lægge Dokumentet efter 3 Dage forudgaaet meddelelse til Parterne Saadan Vegjæring maa indeholde en noiagtig Opgivelse af de Fakta, der ved Dokumentet skulde bevises, samt nær- mere Forklaring angaaende de Grunde, hvorfor Parten antager, at den opgivne Trediemand er i Besiddelse af Dokumentet og pligtig at fremlægge det.

Retten kan derefter ved Kjendelse paalægge Trediemand at fremkomme med Doku- mentet uden Henfyn til, om han bor i Retskredsen eller ikke. Vedkommende Part har at drage Omsorg for denne Kjendelses ufortovede Forkyndelse for Trediemand; Forssmmelse her- med anfes som Frafaldelse af Begjærmgen om Dokumentets Fremførelse. Trediemand kan enten møde eller lade møde eller i behørig Tid oversende det forlangte Dokument til Rettens Formand, som derefter besørger det meddelt Modparten og fremlagt.

Under Bevisforhandlingen maa enten Dokumentet efter behørig forudgaaet meddelelse fremlægges eller de Indsigelser fremsættes, vedkommende Trediemand tror at kunne gjøre. Disse forhandles og paakjendes efter de om Vidner givne Regler i §§ 215 og 216, ligesom de paa samme Maade ere Gjenstand for Besværing til hoiere Ret.

Imod den Trediemand, der ubeføiet udebliver eller undlader at efterkomme Rettens Paalæg, anvendes de for Vidner foreskrevne Tvangsmidler, jfr. §§ 218—219.

med Bevisforhandlingens Udslettelse i Anledning af Trediemands Indsigelser eller Vcegring forholdes efter Neglerne i § 187, jfr § 217.

§ 244.

Om offentlige Dokumenter afgive fuldt Bevis for det, som efter deres Indhold skal have fundet Sted, afgjores efter de hidtil gjældende Regler. Modbevis er ikke udelukket.

§ 245.

Bekræftede Gjenparter af offentlige Dokumenter have samme Beviskraft med Hensyn til Indholdet som Originalen, naar Bekræftelsen tilfredsstillende Fordringerne til et offentligt Dokument.

§ 246.

Privatdokumenters Beviskraft bedømmes efter de hidtil gjældende Regler, forsaavidt denne Lov ikke bestemmer anderledes.

§ 247.

Hvorvidt et Dokuments Beviskraft sværkes eller ophæves ved Makulering, Ssenderrivning. Udstregning og desl., afgjøres ved Rettens skøn.

Ligeledes afgjør Retten efter sit skøn, hvilken Betydning der skal Tillægges Mangler eller Uregelmæssigheder ved dets Udstedelse.

Forelagte Lovforslag m. m. 166

§ 248.

Indenlandste offentlige Dokumenter stulle formodes at være cægte, naar deres Udseende og Form ikke frembyder nogen særlig Tvivlsgrund.

Om et udenlandst offentligt Dokument skal formodes at være cægte, Afgjøres af Retten, Er det paa behørig Maade forsynet med diplomatisk Legalisation, nyder det samme Ægthedsformodning som et indenlandsk offentligt Dokument.

§ 249.

Gt Privatdokuments Vgthed maa bevises. Til saadant Bevis er det, naar der Me stjonnes at være Grund til at antage en Forfalskning, i Reglen tilstrækkeligt, at Underskriftens Vgthed godtgjøres.

§ 250.

Om Regnskabsbilag stulle formodes at være cægte i Forhold til den, til hvem Regnstabet aflægges, Afgjøres vbd Rettens skøn, medmindre færliche Lovbestemmelser indeholde andre Regler.

§ 251.

Privatdokumenter af saadan Mlde, at deres LEgthed ikke kan oplyses ved Vidnebevis eller ved Parternes egne Erklæringer, kmne holdes for cægte, naar Stedet, hvor Dokumentet findes, Maaden, hvorvaa det er bevaret, eller andre Omstændigheder i overveiende Grad tale derfor.

§ 252.

Beviset for et Privatdokuments Wgthed bliver at føre og bedomme efter de almindelige Regler, hvorved ogsaa den Retten i denne Lovs § 257 givne Myndighed til at tilstede den Bevispligtige at udfylde Beviset ved sin Ed kommer til Anvendelse.

§ 253.

Producenten af et Privatdokument kan, selv om han ikke har tilvejebragt nogen Forordning for dets Wgthed, forlange, at det paalægges den, mod hvem Dokumentet fremlægges, edelig at bencægte sin Underskrift med den Virkning, at Dokumentet under Sagen holdes for cægte, hvis Gden ikke aflægges.

§ 254.

Den, der imod bedre Vidende har nægtet Wgtheden af et Dokument, bliver ved den endelige Dom at anse med Boder fra 200 til 400 Kr., uden at herved er udelukket det Ansvar, som efter Straffelovgivningens almindelige Regler maatte være vaadraget.

§ 255.

Om en Part ved senere Mringer eller Foretagender har afstaaet sig fra at befrids et Dokuments Wgthed eller Beviskraft, afgjores ved Nettens skøn.

Fjerde Underafdeling. Om Parts Ed.

§ 256.

Parterne kunne vedtage, at Antagelsen eller Ikke-Antagelsen af et omtvistet Faktum

skal bero Paa, at den ene eller den anden af Parterne med Gd bekræfter, at han veed eller endog blot, at han ikke veed rettere, end at det har eller ikke har fundet Sted.

Saadan Vedtagelse lægges da til Grund ved Kjendelsens eller Dommens Afsigelse Vedtagelsen indføres ordret i Retsbogen, oplæses og vedtages af Parterne.

§ 257.

Retten kan efter sit skjønn over Bevisførelsens Resultat enten tillade den Bevis- pligtige at bekræfte fremsætte faktiske Anbringender med Ed og derved fyldestgjøre den ham paahvilende Bevispligt, eller paalægge den Bevispligtiges Modstander edelig at fragaa imod ham anførte Kjendsgjerninger med den Virkning, at disse ikke anses for tilstrækkelig bekræftede, dersom Gden ikke aftægges. Ere de Handlinger, angaaende hvilke Edens ftal aftægges, ikke foretagne af Parten selv, men af Trediemand, i hvis Sted han er traadt eller ved hvis Fore- tagender han er bunden, kan Sagens Udfald gjøres afhængig af saadan Trediemands Ed i Stedet for af vedkommende Parts egen.

§ 258.

Retten er i Udøvelsen af den samme ved § 257 tillagte Myndighed ikke bunden ved Lovregler, men det er overladt til dens Skjønn, baade om Cd skal tilstedes eller paalægges nogen af Parterne, og hvilken.

Dog kan — foruden hvad der er bestemt med Henfyn til Privatdokumentets Vgthed i § 253 — den, der støtter sin betimelig paatalte Fordring paa lovligen fort Handelsbog, uden al videre Bevisførelse forlange, at Retten enten skal paalægge Modparten at fralægge sig Fordringen med Ed, eller tilstede, at Handelsbogens fører bekræfter Fordringens Rigtighed med Gd.

I Sager angaaende Underholdningsbidrag til uægte Bsw skal Barnemoderen ligeledes være befoiet til uden videre Bevis at forlange Sagens Afgjørelse ved Parts Gd, faaledes at Retten ifølge Sagens Omstændigheder kan afgjøre, om Gden skal aftægges af hende eller den, der sigtes som Barnefader.

§ 259.

Naar Sagens afgjørelse skal ske ved Parts Gd, tilstedes eller paalægges Gden i den endelige Dom.

Denne bliver ifølge heraf at afsatte alternativt, ligesom efter de hidtil gjældende Regler.

§ 260.

For Gdens aflæggelse fastsættes i Dommen en Frist af 4 Uger.

I det til Gdens Aflæggelse bestemte Retsmode skal Gden aflægges, saafremt Sagen ikke er paaanket til hoiere Ret, eller Andragende om fornyet Foretagelse af Sagen er ind givet. Den Gdspligtige, der udebliver uden lovligt Forfald, anses for at have nægtet Gdens Aftæggelse. Modpartens Udeblivelse er ingen Hindring for Gdens Modtagelse.

skjønnes et anmeldt Forfald lovligt, kan Retten give den fornødne Udsættelse.

§ 261.

Gden aflægges i Neglen for den Ret, der har afsagt Dommen. Dog kan det, hvis den Gdspligtige bor udenfor

Landsretskredsen, eller stedlige Forhold lægge betydelige Hindringer i Veien for Edens Aflæggelse for Landsretten inden den forestrevne Frist, i Dommen bestemmes, at han skal have Valget mellem at aflægge Gden for den Ret, der har afsagt Dommen, eller for Underretten paa det Sted, hvor han bor eller opholder sig. vælger han dette Sidste, har han at henvende sig til vedkommende Underdommer for at faa et Mode

berammet til Edens Aftæggelse inden den fastsætte Frist, ligesom han har med et Varsel af mindst en Uge at kalde Modparten til dette Mode.

Ret kan sættes paa den Gdspligtiges Bopæl, naar denne paa Grund af Sygdom ikke kan forlade samme.

Forinden Eden aftægges, kan Retten gjøre Parten passende Forestillinger og ved Spørgsmaal forvise sig om, at han tilfulde forstaar Edsthemaet. Finder Retten i Henhold hertil eller paa Grund af den Maade, hvorpaa Parten udtaler sig om Sagen, Betænkeligheder ved at modtage Eden, kan den udsætte Sagen til et følgende Retsmode eller endog nægte at stede ham ti Edsaflæggelse ved en Kjmdelse, hvorover der kan fores Besværing efter de almindelige Rlegler.

De Erklæringer eller Udtalelser af Parten, som have fremkaldt Rettens Betænkelighed, tilfores Retsbogen.

§ 262.

Er den Gdspligtige efter Dommens Afsigelse, men forinden Gdsfriftens Udlob afgaaet ved Dsden eller bleven afsindig eller domfældt for Mened, kunne de, der troede i hans Sted eller varetage hans Anliggender, forlanges ny Foretagelse af Sagen (§ 328, jfr. § 327).